

Uradni list

Evropske unije

C 151

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 57

19. maj 2014

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2014/C 151/01 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 142, 12.5.2014 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2014/C 151/02 Zadeva C-314/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – UPC Telekabel Wien GmbH proti Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Približevanje zakonodaj — Avtorska pravica in sorodne pravice — Informacijska družba — Direktiva 2001/29/ES — Internetna stran, na kateri so javnosti dana na voljo kinematografska dela brez soglasja imetnikov avtorske ali sorodne pravice — Člen 8(3) — Pojem „posredniki, katerih storitve uporablja tretja stranka in s tem krši avtorske ali sorodne pravice“ — Ponudnik dostopa do interneta — Odredba, naslovljena na ponudnika dostopa do interneta, ki mu prepoveduje, da svojim strankam odobri dostop do internetne strani — Uravnoteženje temeljnih pravic) 2

2014/C 151/03 Zadeva C-530/12 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. marca 2014 – Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) proti National Lottery Commission (Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 52(2)(c) — Zahteva za ugotovitev ničnosti, ki temelji na prejšnji avtorski pravici, pridobljeni na podlagi nacionalnega prava — Uporaba nacionalnega prava s strani UUNT — Uradna dolžnost sodišča Unije) 3

SL

2014/C 151/04	Zadeva C-565/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal d'instance d'Orléans – Francija) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA proti Fesihu Kalhanu (Varstvo potrošnikov — Potrošniške kreditne pogodbe — Direktiva 2008/48/ES — Člena 8 in 23 — Predpogodbena obveznost dajalca kredita, da preveri kreditno sposobnost kreditojemalca — Nacionalni predpis, ki nalaga poizvedbo v zbirki podatkov — Izguba pogodbenih obresti zaradi kršitve te obveznosti — Učinkovita, sorazmerna in odvrtilna kazen)	4
2014/C 151/05	Zadeva C-612/12 P: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 27. marca 2014 – Ballast Nedam NV/Evropska komisija (Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Nizozemski trg z bitumnom za tlakovanje cest — Določitev bruto cene bitumna za tlakovanje cest — Določitev rabata za cestna gradbena podjetja — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 27 — Pravica do obrambe — Znižanje globe)	4
2014/C 151/06	Zadeva C-17/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH proti Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia (Pomorski promet — Uredba (EGS) št. 3577/92 — Pojem „pomorska kabotaža“ — Križarjenje — Križarjenje po Beneški laguni, italijanskem teritorialnem morju in reki Pad — Odhod in prihod v isto pristanišče)	5
2014/C 151/07	Zadeva C-151/13: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour administrative d'appel de Versailles – Francija) – Le Rayon d'Or SARL proti Ministre de l'Économie et des Finances (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Obdavčenje — DDV — Področje uporabe — Določitev davčne osnove — Pojem „subvencija, ki je neposredno povezana s ceno“ — Pavšalni znesek, ki ga nacionalni zavod za zdravstveno zavarovanje plača ustanovam za nastanitev odvisnih starejših oseb)	6
2014/C 151/08	Zadeva C-265/13: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa – Španija) – Emiliano Torralbo Marcos proti Korota SA, Fondo de Garantía Salarial (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva — Sodne takse za vložitev pritožbe v zadevah s področja socialnega prava — Izvajanje prava Unije — Neobstoj — Področje uporabe prava Unije — Nepristojnost Sodišča)	7
2014/C 151/09	Zadeva C-300/13: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španija) – Ayuntamiento de Benferri proti Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje — Izgradnja nadzemnih elektrovdov — Povečanje transformatorske razdelilne postaje — Neobveznost presoje okoljskih vplivov za ta projekt)	7
2014/C 151/10	Zadeva C-322/13: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Bozen – Italija) – Ulrike Elfriede Grauel Rüffer proti Katerini Pokorni (Državljanstvo Unije — Načelo prepovedi diskriminacije — Jezikovna ureditev, ki velja za civilne postopke)	8
2014/C 151/11	Zadeva C-64/14 P: Pritožba, ki so jo Sven A. von Storch in drugi vložili 7. februarja 2014 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. decembra 2013 v zadevi T-492/12, Sven A. von Storch in drugi proti Evropski centralni banki.	9
2014/C 151/12	Zadeva C-76/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Braşov (Romunija) 12. februarja 2014 – Mihai Manea proti Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	10
2014/C 151/13	Zadeva C-80/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 14. februarja 2014 – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson proti WW Realisation 1 Ltd (v stečaju), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills	10
2014/C 151/14	Zadeva C-85/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. februarja 2014 – KPN BV proti Autoriteit Consument en Markt (ACM), druge stranke v postopku: UPC Nederland BV in drugi	11

2014/C 151/15	Zadeva C-90/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Španija) 24. februarja 2014 – Banco Grupo Cajatres S.A. proti Marí Mercedes Manjón Pinilla in Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela	12
2014/C 151/16	Zadeva C-93/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 26. februarja 2014 vložilo Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Španija) – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria proti Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	13
2014/C 151/17	Zadeva C-117/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Španija) 11. marca 2014 – Grima Janet Nisttau Poclava proti Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)	14
2014/C 151/18	Zadeva C-123/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna (Bolgarija) 14. marca 2014 – Itales OOD proti Direktor na Direkcijaa „Obžalvane i danačno-osigurnitna praktika“ Varna pri Centralno Upravljenje na Nacionalnata Agencija za Prihodite	14
2014/C 151/19	Zadeva C-129/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgerichts Nürnberg (Nemčija) 20. marca 2014 – kazenski postopek zoper Zorana Spasića.	15
Splošno sodišče		
2014/C 151/20	Združeni zadevi T-56/09 in T-73/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Saint-Gobain Glass France in drugi proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg avtomobilskega stekla — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Sporazumi o razdelitvi trga in izmenjavi poslovno občutljivih podatkov — Uredba (ES) št. 1/2003 — Ugovor nezakonitosti — Globe — Retroaktivna uporaba smernic za izračun zneskov glob za leto 2006 — Vrednost prodaje — Ponovna kršitev — Dodatni znesek — Odgovornost za kršitev — Zgornja meja globe — Skupni promet družb skupine).	16
2014/C 151/21	Zadeva T-117/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2014 – Italija/Komisija (ESRR — Znižanje finančne pomoči — Regionalni operativni program 2000-2006 za regijo Apulijo (Italija)v zvezi s ciljem 1 — Hujše pomanjkljivosti v sistemih upravljanja in nadzora, ki lahko vodijo v sistemske nepravilnosti — Načelo partnerstva — Sorazmernost — Člen 39(3)(b) Uredbe (ES) št. 1260/1999 — Členi 4, 8, 9 in 10 Uredbe (ES) št. 438/2001 — Obveznost obrazložitve — Nepristojnost).	17
2014/C 151/22	Zadeva T-47/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Intesa Sanpaolo proti UUNT – equinet Bank (EQUITER) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti EQUITER — Prejšnja besedna znamka Skupnosti EQUINET — Relativni razlog za zavrnitev — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve)	17
2014/C 151/23	Zadeva T-133/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. aprila 2014 – Ben Ali proti Svetu (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji — Zamrznitev sredstev — Pravna podlaga — Lastninska pravica — Člen 17(1) Listine o temeljnih pravicah — Sprememba učinkov razglasitve ničnosti v času — Nepogodbena odgovornost — Neobstoj premoženjske škode)	18
2014/C 151/24	Zadeva T-554/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Oracle America proti UUNT – Aava Mobile (AAVA MOBILE) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti AAVA MOBILE — Prejšnja besedna znamka Skupnosti JAVA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Neobstoj verjetnosti povezovanja — Povezava med znakoma — Ugled — Neobstoj podobnosti med znakoma — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009)	19
2014/C 151/25	Zadeva T-347/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Hawe Hydraulik proti UUNT – HaWi Energietechnik (HAWI) (Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik zahteve za registracijo — Ustavitel postopka)	19
2014/C 151/26	Zadeva T-690/13: Tožba, vložena 31. decembra 2013 – Invivo proti OLAF	20
2014/C 151/27	Zadeva T-91/14: Tožba, vložena 10. februarja 2014 – Schniga proti CPVO – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)	20

2014/C 151/28	Zadeva T-92/14: Tožba, vložena 10. februarja 2014 – Schniga proti USRS – Elaris (Gala Schnitzer) . .	21
2014/C 151/29	Zadeva T-104/14 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija 17. februarja 2014 vložila zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-130/11, Verile in Gjergji/Komisija	22
2014/C 151/30	Zadeva T-117/14: Tožba, vložena 17. februarja 2014 – Cargill proti Svetu.	23
2014/C 151/31	Zadeva T-118/14: Tožba, vložena 17. februarja 2014 – LDC Argentina proti Svetu.	23
2014/C 151/32	Zadeva T-119/14: Tožba, vložena 18. februarja 2014 – Carbio proti Svetu	24
2014/C 151/33	Zadeva T-128/14: Tožba, vložena 21. februarja 2014 – Daimler proti Komisiji.	25
2014/C 151/34	Zadeva T-139/14: Tožba, vložena 19. februarja 2014 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia proti Svetu	26
2014/C 151/35	Zadeva T-169/14: Tožba, vložena 17. marca 2014 – Ferring/UUNT – Kora Corporation (Koragel) . . .	28
2014/C 151/36	Zadeva T-171/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Léon Van Parys proti Komisiji.	28
2014/C 151/37	Zadeva T-181/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Nürburgring proti UUNT – Biedermann (Nordschleife)	29
2014/C 151/38	Zadeva T-187/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Sonova Holding proti UUNT (Flex)	30
2014/C 151/39	Zadeva T-188/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Grundig Multimedia/UUNT (GentleCare).	30
2014/C 151/40	Zadeva T-191/14: Tožba, vložena 21. marca 2014 – Lubrizol France proti Svetu	31
2014/C 151/41	Zadeva T-193/14: Tožba, vložena 21. marca 2014 – Cristiano di Thiene proti UUNT – Nautica Apparel (AERONAUTICA)	32
2014/C 151/42	Zadeva T-194/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Bristol Global proti UUNT – Bridgestone (AEROSTONE).	33
2014/C 151/43	Zadeva T-196/14: Tožba, vložena 24. marca 2014 – Swedish Match North Europe proti UUNT – Skruf Snus (zavojski tobaka za oralno uporabo).	33
2014/C 151/44	Zadeva T-209/14: Tožba, vložena 31. marca 2014 – Bopp/UUNT (prikaz osmerokotnega zelenega okvirja).	34
2014/C 151/45	Zadeva T-542/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Nizozemska proti Komisiji	35

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2014/C 151/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 142, 12.5.2014

Prejšnje objave

UL C 135, 5.5.2014

UL C 129, 28.4.2014

UL C 112, 14.4.2014

UL C 102, 7.4.2014

UL C 93, 29.3.2014

UL C 85, 22.3.2014

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/sl/index.htm>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – UPC Telekabel Wien GmbH proti Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

(Zadeva C-314/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Približevanje zakonodaj — Avtorska pravica in sorodne pravice — Informacijska družba — Direktiva 2001/29/ES — Internetna stran, na kateri so javnosti dana na voljo kinematografska dela brez soglasja imetnikov avtorske ali sorodne pravice — Člen 8(3) — Pojem „posredniki, katerih storitve uporablja tretja stranka in s tem krši avtorske ali sorodne pravice“ — Ponudnik dostopa do interneta — Odredba, naslovljena na ponudnika dostopa do interneta, ki mu prepoveduje, da svojim strankam odobri dostop do internetne strani — Uravnoteženje temeljnih pravic)

(2014/C 151/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UPC Telekabel Wien GmbH

Toženi stranki: Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberster Gerichtshof – Razlaga členov 3(2) in 5(1) in (2)(b) ter 8(3) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 17, zvezek 1, str. 230) – Spletna stran, ki omogoča nezakonito prenašanje filmov – Pravica imetnika avtorske pravice enega od njegovih filmov, da od ponudnika dostopa zahteva, da prepreči dostop svojim strankam do te določene spletne strani – Izvedljivost in sorazmernost ukrepov preprečitve

Izrek

1. Člen 8(3) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da oseba, ki varovane vsebine daje na voljo javnosti na internetu brez soglasja imetnika pravic v smislu člena 3(2) te direktive, uporablja storitve ponudnika dostopa do interneta oseb, ki dostopajo do teh vsebin.

2. Temeljne pravice, priznane s pravom Unije, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo, da se ponudniku dostopa do interneta s sodno odredbo prepove dodelitev dostopa njegovim strankam do interneta, ki na spletu brez soglasja imetnikov pravic objavlja varovane vsebine, če ta odredba ne določa, katere ukrepe mora sprejeti ta ponudnik dostopa, in če se slednji lahko izogne prisilnim kaznim zaradi kršitve navedene odredbe s tem, da dokaže, da je sprejel vse razumne ukrepe, vendar pod pogojem, prvič, da sprejeti ukrepi internetnim uporabnikom po nepotrebnem ne odvzamejo možnosti zakonitega dostopa do razpoložljivih informacij in, drugič, da ti ukrepi preprečijo ali vsaj otežijo uresničevanje nedovoljenega dostopa do varovanih vsebin ter resno odvrčajo internetne uporabnike, ki uporabljajo storitve naslovnika te odredbe, od dostopanja do teh vsebin, ki so jim dane na voljo, pri čemer je kršena pravica intelektualne lastnine, kar morajo preveriti nacionalni organi in sodišča.

⁽¹⁾ UL C 303, 6.10.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. marca 2014 – Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) proti National Lottery Commission

(Zadeva C-530/12 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Člen 52(2)(c) — Zahteva za ugotovitev ničnosti, ki temelji na prejšnji avtorski pravici, pridobljeni na podlagi nacionalnega prava — Uporaba nacionalnega prava s strani UUNT — Uradna dolžnost sodišča Unije)

(2014/C 151/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: P. Bullock in F. Mattina, agenta)

Druga stranka v postopku: National Lottery Commission (zastopnika: R. Cardas, odvetnik, B. Brandreth, Barrister)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 13. septembra 2012 v zadevi National Lottery Commission proti UUNT (T-404/10), s katero je to sodišče razveljavilo odločbo R 1028/2009-1 prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 9. junija 2010, s katero je bila zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za izbris, ki je ugodil zahtevi družb Mediatek Italia in Giuseppe De Grégorio za ugotovitev ničnosti – Figurativna znamka Skupnosti, ki prikazuje roko s prekrizanimi prstoma in nasmejan obraz – Člen 53(2)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 – Obstoje prejšnje avtorske pravice, ki se varuje po nacionalnem pravu – Dokazno breme – Uporaba nacionalnega prava s strani UUNT

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. septembra 2012 v zadevi National Lottery Commission proti UUNT – Mediatek Italia in De Gregorio (Prikaz roke) (T-404/10) se razveljavi.
2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije, da to razsodi o utemeljenosti tožbe.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 26, 26.1.2013.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal d'instance d'Orléans – Francija) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA proti Fesihu Kalhanu

(Zadeva C-565/12) ⁽¹⁾

(Varstvo potrošnikov — Potrošniške kreditne pogodbe — Direktiva 2008/48/ES — Člena 8 in 23 — Predpogodbena obveznost dajalca kredita, da preveri kreditno sposobnost kreditojemalca — Nacionalni predpis, ki nalaga poizvedbo v zbirki podatkov — Izguba pogodbenih obresti zaradi kršitve te obveznosti — Učinkovita, sorazmerna in odvrčilna kazen)

(2014/C 151/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal d'instance d'Orléans

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Tožena stranka: Fesih Kalhan

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal d'instance d'Orléans – Razlaga člena 23 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, str. 66) glede na Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288) – Obveznost dajalca kreditov, da preveri kreditno sposobnost kreditojemalca – Zahteva po učinkovitih, sorazmernih in odvrčilnih kaznih, če dajalec kredita ne izpolni te obveznosti – Izguba pravice do pogodbenih obresti – Ohranitev ugodnosti dajalca kreditov do pravice do obresti po povišani zakonski obrestni stopnji

Izrek

Člen 23 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim pravilom glede kazni, na podlagi katerih dajalec kreditov, če krši svojo predpogodbeno obveznost preverjanja kreditne sposobnosti kreditojemalca s poizvedbo v zbirki podatkov, izgubi svojo pravico do pogodbenih obresti, vendar ima v skladu z zakonom pravico do obresti po zakonski obrestni stopnji, ki zapadejo na dan razglasitve sodne odločbe, s katero je bilo temu kreditojemalcu naloženo vračilo dolgovanj zneskov, zvišanih za pet odstotnih točk, če po poteku dvomesečnega roka od te razglasitve ni plačal svojega dolga, če predložitevno sodišče ugotovi, da v primeru, kot je ta v postopku o glavni stvari, ki določa takojšnjo izterljivost glavnice kredita, ki je ostal dolgovan zaradi neplačila kreditojemalca, zneski, ki jih lahko dobi dajalec kredita na podlagi te kazni, niso občutno nižji od tistih, do katerih bi bil upravičen, če bi izpolnil obveznost preverjanja kreditne sposobnosti kreditojemalca.

⁽¹⁾ UL C 38, 9.2.2013.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 27. marca 2014 – Ballast Nedam NV/Evropska komisija

(Zadeva C-612/12 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Nizozemski trg z bitumnom za tlakovanje cest — Določitev bruto cene bitumna za tlakovanje cest — Določitev rabata za cestna gradbena podjetja — Uredba (ES) št. 1/2003 — Člen 27 — Pravica do obrambe — Znižanje globe)

(2014/C 151/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Pritožnica: Ballast Nedam NV (zastopnika: A. Bosman in E. Oude Elferink, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: F. Ronkes Agerbeek in P. Van Nuffel, zastopnika, skupaj s F. Tuytschaever, odvetnikom)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 27. septembra 2012 v zadevi Ballast Nedam/Komisija (T 361/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo, katere predmet je bil primarno predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2006) 4090 final z dne 13. septembra 2006 v zvezi s postopkom po členu 81 [ES] (Zadeva št. COMP/F/38.456 – Bitumen (Nizozemska)) v delu, v katerem se nanaša na pritožnico, in podredno, prvič, predlog za razglasitev delne ničnosti navedene odločbe v delu, v katerem določa trajanje kršitve, ki jo zadeva, in drugič, predlog za znižanje zneska globe, ki ji je bila naložena.

Izrek

1. Sodba Ballast Nedam/Komisija (T 361/06) se razveljavi v delu, v katerem je zavrnen tožbeni razlog družbe Ballast Nedam NV v zvezi s kršitvijo člena 27(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [81 ES] in [82 ES] in pravice do obrambe v upravnem postopku, v katerem je bila izdana Odločba Komisije C(2006) 4090 final z dne 13. septembra 2006 v zvezi s postopkom po členu [81 ES] (Zadeva COMP/F 38.456 – Bitumen (Nizozemska)).
2. Člen 1(a) Odločbe C(2006) 4090 final se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na kršitev člena 81 ES, ki jo je storila družba Ballast Nedam NV v obdobju od 21. junija 1996 do 30. septembra 2000.
3. Člen 2(a) Odločbe C(2006) 4090 final se razglasi za ničen v delu, v katerem je znesek globe, ki jo dolguje družba Ballast Nedam NV, določen na 4,65 milijona EUR.
4. Znesek globe, solidarno naložene družbi Ballast Nedam NV v členu 2(a) Odločbe C(2006) 4090 final, se določi na 3,45 milijona EUR.
5. Evropska komisija nosi vse stroške tega postopka s pritožbo.
6. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka na prvi stopnji.

⁽¹⁾ UL C 71, 9.3.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH proti Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

(Zadeva C-17/13) ⁽¹⁾

(Pomorski promet — Uredba (EGS) št. 3577/92 — Pojem „pomorska kabotaža“ — Križarjenje — Križarjenje po Beneški laguni, italijanskem teritorialnem morju in reki Pad — Odhod in prihod v isto pristanišče)

(2014/C 151/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Tožena stranka: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Consiglio di Stato – Razlaga člena 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 10) – Področje uporabe – Pojem pomorske kabotaže – Križarjenje – Odhod in prihod potnikov v isto пристаниšče po opravljenih postankih v drugih пристаниščih.

Izrek

Prevoz v pomorskem prometu, ki je sestavljen iz križarjenja, ki se začne in konča z istimi potniki v istem пристаниšču države članice, v kateri se opravi, spada pod pojem „pomorske kabotaže“ v smislu Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža).

⁽¹⁾ UL C 86, 23.3.2013.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour administrative d'appel de Versailles – Francija) – Le Rayon d'Or SARL proti Ministre de l'Économie et des Finances

(Zadeva C-151/13) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Obdavčenje — DDV — Področje uporabe — Določitev davčne osnove — Pojem „subvencija, ki je neposredno povezana s ceno“ — Pavšalni znesek, ki ga nacionalni zavod za zdravstveno zavarovanje plača ustanovam za nastanitev odvisnih starejših oseb)

(2014/C 151/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitev sodišče

Cour administrative d'appel de Versailles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Le Rayon d'Or SARL

Tožena stranka: Ministre de l'Économie et des Finances

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour administrative d'appel de Versailles – Razlaga člena 11(A)(1)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), povzetega v členu 73 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Področje uporabe DDV – Subvencija, ki je neposredno povezana s ceno oskrbe – Vključitev „plačila za oskrbo“, ki ga zavod za zdravstveno zavarovanje izplača ustanovam za nastanitev odvisnih starejših oseb

Izrek

Člen 11(A)(1)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) in člen 73 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je pavšalno plačilo, kot je „plačilo za oskrbo“ iz postopka v glavni stvari, protidajatev za oskrbo, ki jo ustanova za nastanitev odvisnih starejših oseb za plačilo ponuja svojim oskrbovancem, in zato spada na področje uporabe davka na dodano vrednost.

⁽¹⁾ UL C 171, 15.6.2013.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – Španija) – Emiliano Torralbo Marcos proti Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

(Zadeva C-265/13) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva — Sodne takse za vložitev pritožbe v zadevah s področja socialnega prava — Izvajanje prava Unije — Neobstoj — Področje uporabe prava Unije — Nepristojnost Sodišča)

(2014/C 151/08)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Emiliano Torralbo Marcos

Toženi stranki: Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Juzgado de lo Social de Terrassa – Razlaga člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2000, C 364, str. 1) in Direktive 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (kodificirana različica) (UL L 283, str. 36) – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Nacionalna zakonodaja, ki vložitev pravnega sredstva pogojuje s plačilom stroškov postopka – Pristojnosti nacionalnega sodišča, ki odloča o zadevi – Uporaba na področju socialne politike – Plačilna nesposobnost delodajalcev

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odgovor na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je predložilo Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španija).

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španija) – Ayuntamiento de Benferri proti Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Zadeva C-300/13) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje — Izgradnja nadzemnih elektroodov — Povečanje transformatorske razdelilne postaje — Neobveznost presoje okoljskih vplivov za ta projekt)

(2014/C 151/09)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ayuntamiento de Benferri

Toženi stranki: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Razlaga prilog I, točka 20, II, točka 3(b), Direktive Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (85/337/EGS) de (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 248), kakor je bila spremenjena z direktivo 97/11/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 151) – Izgradnja nadzemnih elektrovdov z napetostjo 220 kV ali več in dolžino več kot 15 kilometrov – Pojem – Projekt povečanja transformatorske razdelilne postaje, neodvisno od obstoječih nadzemljskih vodov – Nacionalna ureditev, ki ne določa, da bi za ta projekt veljala obveznost presoje okoljskih vplivov.

Izrek

Določbe Priloge I, točka 20, in II, točka 3(b) Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z direktivo 97/11/ES z dne 3. marca 1997, je treba razlagati tako, da projekt, kakršen je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ki se nanaša samo na povečanje transformatorske razdelilne postaje, kot tak ne spada med projekte, na katere se nanašajo te določbe, razen če to povečanje ni del izgradnje nadzemnih elektrovdov, kar pa mora presoditi predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 226, 3.8.2013.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 27. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Landesgericht Bozen – Italija) – Ulrike Elfriede Grauel Rüffer proti Katerini Pokorni**

(Zadeva C-322/13) ⁽¹⁾

(Državljanstvo Unije — Načelo prepovedi diskriminacije — Jezikovna ureditev, ki velja za civilne postopke)

(2014/C 151/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Bozen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Tožena stranka: Katerina Pokorná

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen – Razlaga členov 18 in 21 PDEU – Prepoved diskriminacije in državljanstvo Unije – Jezikovna ureditev, ki velja za civilne postopke – Odstopanje v korist državljanov države članice – Razširitev tega odstopanja na državljane Evropske unije, ki so v enakem položaju kot državljani države članice

Izrek

Člena 18 PDEU in 21 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki pravico do uporabe jezika, ki ni uradni državni jezik države članice, v civilnih postopkih, ki potekajo pred sodišči te države, ki imajo sedež v določeni ozemeljski enoti navedene države, priznavajo le njenim državljanom, ki prebivajo v tej ozemeljski enoti.

⁽¹⁾ UL C 226, 3.8.2013.

Pritožba, ki so jo Sven A. von Storch in drugi vložili 7. februarja 2014 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 10. decembra 2013 v zadevi T-492/12, Sven A. von Storch in drugi proti Evropski centralni banki

(Zadeva C-64/14 P)

(2014/C 151/11)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožniki: Sven A. von Storch in drugi (zastopnika: M. C. Kerber, odvetnik, B. von Storch, odvetnica)

Druga stranka v postopku: Evropska centralna banka

Predlogi

Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi sklep prvega senata Splošnega sodišča z dne 10. decembra 2013 v zadevi T-492/1;
- ugotovi zahtevkom tožeče stranke iz tožbe z dne 11. novembra 2012.
- v skladu s členom 122(1) Poslovnika Sodišča Evropski centralni banki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožniki menijo, da je pri sklepu prvega senata Splošnega sodišča z dne 10. decembra 2013 v zadevi T-492/12 podana napačna uporaba prava iz teh razlogov:

1. Besedilo sklepov ECB z dne 6. septembra 2012 o nekaterih tehničnih podrobnostih Eurosistemovega programa odkupovanja državnih obveznic (Outright Monetary Transactions – OMT) na sekundarnem trgu državnih obveznic in o sprejetju dodatnih ukrepov za zagotovitev razpoložljivosti zavarovanj nasprotnim strankam, zaradi ohranitve njihovega dostopa do ukrepov za ohranitev likvidnosti Eurosistema in
 - podredno, besedilo Smernice 2012/641/EU z dne 10. oktobra 2012 o spremembah Smernice ECB/2012/18 o dodatnih začasniških ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja (ECB/2012/23) ⁽¹⁾ ima pravne učinke, zato sta zadevna sklepa lahko predmet tožbe. V skladu z ustaljeno sodno prakso v zvezi s členom 19 PDEU se zavezujoča narava akta presoja glede na njegov cilj.
2. Besedilo izpodbijanih sklepov se na tožeče stranke nanaša neposredno in posamično, čeprav nanje nista naslovljena neposredno.
3. Pri sklepu z dne 10. decembra 2013 je podana napačna uporaba prava, saj je Splošno sodišče sprejelo argumentacijo ECB, da sklepa nimata nobenega učinka na pravni položaj državljanov. Obenem Splošno sodišče ni upoštevalo, da imata sklepa dejansko obsežne posledice za trg vrednostnih papirjev in zlasti za izdajo državnih dolžniških papirjev, kar je ravno to kar je ECB želela doseči.
4. Pri sklepu z dne 10. decembra 2013 je podana napačna uporaba prava saj je Splošno sodišče procesno upravičenje tožečih strank pogojilo z dejansko intervencijo ECB, oziroma naknadnimi konkretnimi transakcijami, česar tožeče stranke v tem primeru verjetno ne bi vedele, pri tem pa je podana še dejanska praktična nezmožnost preklica nakupa vrednostnega papirja.
5. Pri sklepu z dne 10. decembra 2013 je podana napačna uporaba prava, saj je Splošno sodišče tožečim strankam odreklo pravico do učinkovitega pravnega sredstva, ki jo zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člen 6 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950. Zlasti možnost, ki jo je omenilo Splošno sodišče, in sicer posrednega izpodbijanja na podlagi člena 277 PDEU, nikakor nima enakega pravnega učinka kot tožba na podlagi člena 263, četrty odstavek, PDEU.

⁽¹⁾ UL L 284, str. 14.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Braşov (Romunija)
12. februarja 2014 – Mihai Manea proti Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public
comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor**

(Zadeva C-76/14)

(2014/C 151/12)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Braşov

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mihai Manea

Tožena stranka: Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba ob upoštevanju določb zakona št. 9/2012 in predmeta dajatve, določene s tem zakonom, člen 110 PDEU razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica Unije uvede dajatev za onesnaževanje z emisijami, ki se uporablja za vsa tuja motorna vozila pri njihovi registraciji v navedeni državi in ki se uporablja tudi pri prenosu lastninske pravice na domačih motornih vozilih, razen če je bila taka ali podobna dajatev že plačana?
2. Ali je treba ob upoštevanju določb zakona št. 9/2012 in predmeta dajatve, določene s tem zakonom, člen 110 PDEU razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica Unije uvede dajatev za onesnaževanje z emisijami, ki se uporablja za vsa tuja motorna vozila pri njihovi registraciji v navedeni državi in ki jo je v zvezi z domačimi motornimi vozili treba plačati le pri prenosu lastninske pravice na takih motornih vozilih, zaradi česar tujega motornega vozila brez plačila dajatve ni mogoče uporabljati, medtem ko je domače motorno vozilo mogoče časovno neomejeno uporabljati brez plačila takse do prenosa lastninske pravice na njem, če do takega prenosa pride?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 14. februarja 2014 – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson proti WW Realisation 1 Ltd (v stečaju), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Zadeva C-80/14)

(2014/C 151/13)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson

Tožene stranke: WW Realisation 1 Ltd (v likvidaciji), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Vprašnji za predhodno odločanje

1. (a) Ali se besedna zveza „najmanj 20“ iz člena 1(1)(a)(ii) Direktive 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Direktiva) nanaša na število odpustov v vseh poslovnih enotah delodajalca, v katerih pride do teh odpustov v obdobju 90 dni, ali se nanaša na število odpustov v vsaki posamezni poslovni enoti?

- (b) Če se člen 1(1)(a)(ii) nanaša na število odpustov v posamezni poslovni enoti, kako je treba razlagati pojem „podjetje [poslovna enota]“? Natančneje, ali je treba pojem „podjetje [poslovna enota]“ razlagati tako, da pomeni celotno zadevno podjetje za prodajo na drobno, ker je enotna ekonomska poslovna enota, ali tisti del podjetja, ki namerava odpuščati, in ne enota, kamor je delavec razporejen, da opravlja svoje delo, kot je vsaka posamezna trgovina?
2. Ali se lahko država članica, kadar delavec predlaga, naj se zasebnemu delodajalcu naloži plačilo varstvene odškodnine, sklicuje na to ali zatrjuje, da Direktiva ne podeljuje pravic z neposrednim učinkom proti delodajalcu v okoliščinah, v katerih:
- (i) bi moral zasebni delodajalec, ker se ni posvetoval v skladu z Direktivo, delavcu izplačati varstveno odškodnino, če bi država članica pravilno prenesla to direktivo; in
- (ii) bi morala država članica ob upoštevanju katerih koli omejitev odgovornosti, naloženih jamstveni ustanovi države članice v skladu s členom 4 Direktive 2008/94/ES z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca, ⁽²⁾ ker je ta delodajalec insolventen, v primeru, v katerem se zasebnemu delodajalcu naloži plačilo varstvene odškodnine, ki je ta ne izplača, in se pri državi članici vloži zahteva za izplačilo te odškodnine, delavcu izplačati tako odškodnino v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi je bila prenesena ta direktiva?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 327.

⁽²⁾ UL L 283, str. 36.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. februarja 2014 – KPN BV proti Autoriteit Consument en Markt (ACM), druge stranke v postopku: UPC Nederland BV in drugi

(Zadeva C-85/14)

(2014/C 151/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: KPN BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Druge stranke v postopku: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 28 Direktive o univerzalnih storitvah ⁽¹⁾ dopušča regulacijo cen, ne da bi analiza trga pokazala, da ima stranka v zvezi z reguliranimi storitvami veliko tržno moč, medtem ko je čezmejno izbiranje negeografskih telefonskih številk tehnično brez težav izvedljivo in je edina ovira za dostop do teh številk to, da se zaračunavajo cene, na podlagi katerih je klic na negeografske številke dražji od klica na geografske številke?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, College postavlja naslednji vprašanji:
- a) Ali pooblastilo za regulacijo cen velja tudi takrat, kadar imajo višje cene le omejen vpliv na obseg klicev na negeografske številke?

- b) V kolikšni meri še obstaja možnost, da nacionalno sodišče preuči in ugotovi, ali cenovni ukrep, ki je potreben v skladu s členom 28 Direktive o univerzalnih storitvah, glede na zastavljene cilje ni pretirano obremenjujoč za ponudnika tranzitnih storitev?
3. Ali člen 28(1) Direktive o univerzalnih storitvah dopušča možnost, da ukrepe iz tega predpisa sprejme drug organ kot pooblaščen nacionalni regulativni organ iz člena 13(1) Direktive o dostopu ⁽²⁾ in ali ima ta organ zgolj pooblastilo do postopkovnih navodil?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367).

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 323).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Španija) 24. februarja 2014 – Banco Grupo Cajatres S.A. proti Marí Mercedes Manjón Pinilla in Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

(Zadeva C-90/14)

(2014/C 151/15)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Banco Grupo Cajatres S.A.

Tožena stranka: María Mercedes Manjón Pinilla in Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člena [6(1) in 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS ⁽¹⁾ z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah] nasprotujeta določbi, kot je druga prehodna določba zakona 1/2013 z dne 14. maja 2013, ki v vsakem primeru določa znižanje stopnje zamudnih obresti, ne glede na to, ali je bila določba o zamudnih obrestih že od začetka nična, ker je nedovoljena?
2. Ali členi [3(1), 4(1), 6(1) in 7(1) Direktive 93/13] nasprotujejo nacionalni določbi, kot je člen 114 zakona o hipotekah, ki dovoljuje, da nacionalno sodišče pri presojanju, ali je določilo, ki določa zamudne obresti, nedovoljeno, preizkusi le, ali dogovorjena stopnja obresti presega trikratnik stopnje zakonskih obresti, in nobene druge okoliščine?
3. Ali členi [3(1), 4(1), 6(1) in 7(1) Direktive 93/13] nasprotujejo nacionalni določbi, kot je člen 693 LEC, ki dovoljuje vložitev zahtevka za predčasno plačilo celotnega posojila zaradi neplačila treh mesečnih obrokov, ne da bi se upoštevali drugi dejavniki, kot sta obdobje ali višina posojila, ali kateri koli drug upošteveni razlog, in ki poleg tega izogibanje učinkom navedene predčasne zapadlosti pogojuje z voljo posojilodajalca, razen ko je hipoteka zavarovana z običajnim prebivališčem hipotekarnega dolžnika.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 26. februarja 2014 vložilo Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Španija) – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria proti Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Zadeva C-93/14)

(2014/C 151/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Navarra

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: Miguel Angel Zurbano Belaza in Antonia Artieda Soria

Nasprotna stranka: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se v primeru, v katerem je banka leta 2009 vložila obligacijskopravno tožbo, s katero je zahtevala znesek, za katerega zatrjuje, da ji ga stranke dolgujejo po izvedeni dražbi stanovanj pod hipoteko, za namene preučitve določil hipotekarnega posojila, sklenjenega leta 1986, uporablja Direktiva EGS 93/13⁽¹⁾, glede na to, da so tretja dražba (19. julij 1993), sklepi sodišča, s katerimi je bil potrjen izračun obresti (3. julij 2000), in dokončna cena stanovanj, ki se je dosegla na dražbi (18. julij 2000), poznejši od objave navedene direktive?
2. Ali mora nacionalno sodišče v primeru, v katerem je banka leta 2009 vložila obligacijskopravno tožbo, s katero je zahtevala znesek, za katerega zatrjuje, da ji ga stranke dolgujejo po izvedeni dražbi stanovanj pod hipoteko, člen 10 zakona 26/1984 razlagati ob upoštevanju Direktive 1993/13, glede na to, da so tretja dražba (19. julij 1993), sklepi sodišča, s katerimi je bil potrjen izračun obresti (3. julij 2000), in dokončna cena stanovanj, ki se je dosegla na dražbi (18. julij 2000), poznejši od objave navedene direktive?
3. Ali za namene izjeme, določene v členu 1(2) Direktive 1993/13, obvezujoč značaj dvanajstega pravila člena 131 Ley Hipotecaria vpliva le na to, kako je treba izpeljati postopek tretje dražbe, kadar hipotekarni upnik vloži stvarnopravno tožbo, vendar nacionalnemu sodišču – kadar hipotekarni upnik naknadno vloži obligacijskopravno tožbo – ne preprečuje, da bi preučilo, ali je način izračuna zahtevanega zneska v skladu z zakonodajo Skupnosti?
4. Ali je v nasprotju z zakonodajo Skupnosti o varstvu potrošnikov (člena 3 in 5 Direktive 1993/13), da banka po dražbi stanovanj pod hipoteko in njihovem domiku za „smešno nizko ceno“ proti svojim strankam naknadno vloži obligacijskopravni zahtevek, pri čemer za določitev zneska zahtevanega dolga upošteva to „smešno nizko ceno“, ki jo je ponudila za stanovanj na dražbi?
5. Ali je v primeru, v katerem je banka leta 2009 vložila obligacijskopravno tožbo, s katero je zahtevala znesek, za katerega zatrjuje, da ji ga stranke dolgujejo po izvedeni dražbi stanovanj pod hipoteko, ki sta ji bili domaknjeni za „smešno nizko ceno“, neupoštevanje zakonskih sprememb, uvedenih z zakonoma 1/2000 in 4/2011, v nasprotju s splošnim načelom enakega obravnavanja?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Španija) 11. marca 2014 – Grima Janet Nisttauz Poclava proti Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

(Zadeva C-117/14)

(2014/C 151/17)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Grima Janet Nisttauz Poclava

Tožena stranka: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalna ureditev, s katero je za pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas za podporo podjetnikom določena enoletna poskusna doba, med katero je mogoča samovoljna odpoved pogodbe o zaposlitvi, v nasprotju s pravom Unije oziroma ali je v skladu s temeljno pravico, zagotovljeno s členom 30 [Listine Evropske unije o temeljnih pravicah] ⁽¹⁾?
2. Ali je enoletna poskusna doba, določena za pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas za podporo podjetnikom, v nasprotju s cilji in ureditvijo Direktive 1999/70/ES ⁽²⁾ o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenim med ETUC, UNICE in CEEP, zlasti določbama 1 in 3 tega sporazuma?

⁽¹⁾ UL 2000, C 364, str. 1.

⁽²⁾ UL L 175 str. 43.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna (Bolgarija) 14. marca 2014 – Itales OOD proti Direktor na Direkcijaa „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno Upravljenje na Nacionalnata Agencija za Prihodite

(Zadeva C-123/14)

(2014/C 151/18)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Itales OOD

Tožena stranka: Direktor na Direkcijaa „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno Upravljenje na Nacionalnata Agencija za Prihodite

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 168 Direktive Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da v primeru prodaje blaga tretji osebi, s to prodajo nastane pravica do odbitka davka, čeprav ne obstajajo dokazi za to, da je imel prejšnji dobavitelj isto blago?

2. Ali je v skladu z Direktivo in sodno prakso upravna praksa Nacionalna agencija po prihodite (nacionalna agencija za prihodke), v skladu s katero se davčnim zavezancem v smislu Zakon za danak varhu dobavenata stojnost (zakon o davku na dodano vrednost) zavrne izvajanje pravice do davčnega odbitka v primerih, ko ni zadostnih dokazov glede izvora blaga, ne da bi bil izražen sum udeležbe pri utaji davkov in/ali so bile navedene objektivne okoliščine, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, da je davčni zavezanec vedel oziroma bi moral vedeti, da je bil promet, ki je bil uveljavljan v utemeljitev pravice do odbitka, vključen v davčno utajo?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgerichts Nürnberg (Nemčija)
20. marca 2014 – kazenski postopek zoper Zorana Spasića

(Zadeva C-129/14)

(2014/C 151/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Nürnberg

Stranki v postopku v glavni stvari

Zoran Spasić

Druga stranka: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma (KISS) ⁽¹⁾ združljiv s členom 50 Listine Unije o temeljnih pravicah v delu, ki prepoved dvojnega pregona pogojuje s tem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti?
2. Ali je navedeni pogoj iz člena 54 KISS izpolnjen tudi, če je bil v državi pogodbenici, ki je izrekla kazen, sestavljeno iz dveh samostojnih delov (v tem primeru: kazni odvzema prostosti in denarne kazni), izvršen le del te kazni (v tem primeru: denarna kazen)?

⁽¹⁾ UL 2000, L 239, str. 19.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Saint-Gobain Glass France in drugi proti Komisiji

(Združeni zadevi T-56/09 in T-73/09) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg avtomobilskega stekla — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Sporazumi o razdelitvi trga in izmenjavi poslovno občutljivih podatkov — Uredba (ES) št. 1/2003 — Ugovor nezakonitosti — Globe — Retroaktivna uporaba smernic za izračun zneskov glob za leto 2006 — Vrednost prodaje — Ponovna kršitev — Dodatni znesek — Odgovornost za kršitev — Zgornja meja globe — Skupni promet družb skupine)

(2014/C 151/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Saint-Gobain Glass France SA (Courbevoie, Francija), Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Aix-la-Chapelle, Nemčija), Saint-Gobain Sekurit France SAS (Thourotte, Francija) (zastopniki: sprva B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, E. Venot in M. Guillaumond, nato B. Van de Walle de Ghelcke, B. Meyring in E. Venot, odvetniki) (zadeva T-56/09), in Compagnie de Saint-Gobain SA (Courbevoie) (zastopnika: P. Hubert in E. Durand, odvetnika) (zadeva T-73/09)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer in N. von Lingen, nato A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer in F. Ronkes Agerbeek, zastopniki)

Intervenient v podporo tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopnika: E. Karlsson in F. Florindo Gijón, zastopnika)

Predmet

Predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2008) 6815 final z dne 12. novembra 2008 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES in člena 53(1) Sporazuma EGS (zadeva COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo), kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije C (2009) 863 final z dne 11. februarja 2009 in z Odločbo C (2013) 1118 final z dne 28. februarja 2013, v delu v katerem se nanaša na tožeče stranke, in, podredno, razglasitev ničnosti člena 2 te odločbe v delu v katerem je z njim naloženo plačilo globe tožečim strankam, ali, še bolj podredno, predloga za znižanje zneska te globe.

Izrek

1. Zadevi T 56/09 in T 73/09 se združita za namene sodbe.
2. Znesek globe, ki se skupno in solidarno naloži družbam Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Sekurit France SAS in Compagnie de Saint-Gobain SA, s členom 2(b) Odločbe Komisije C (2008) 6815 final z dne 12. novembra 2008, glede postopka v zvezi z uporabo člena 81[ES] in člena 53 Sporazuma EGP (COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo), kakor je bila spremenjena z Odločbo Komisije C (2009) 863 final z dne 11. februarja 2009 in z Odločbo C (2013) 1118 final z dne 28. februarja 2013, se določi na 715 milijonov evrov.
3. V preostalem se tožbi zavrneta.
4. Vsaka stranka nosi svoje stroške, razen Sveta Evropske unije, katerega stroški se naložijo družbam Saint-Gobain Glass France, Saint-Gobain Sekurit Deutschland in Saint-Gobain Sekurit France.

⁽¹⁾ UL C 90, 18.4.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 28. marca 2014 – Italija/Komisija(Zadeva T-117/10) ⁽¹⁾

(ESRR — Znižanje finančne pomoči — Regionalni operativni program 2000-2006 za regijo Apulijo (Italija) v zvezi s ciljem 1 — Hujše pomanjkljivosti v sistemih upravljanja in nadzora, ki lahko vodijo v sistemske nepravilnosti — Načelo partnerstva — Sorazmernost — Člen 39(3)(b) Uredbe (ES) št. 1260/1999 — Členi 4, 8, 9 in 10 Uredbe (ES) št. 438/2001 — Obveznost obrazložitve — Nepristojnost)

(2014/C 151/21)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, zastopnik, skupaj s P. Gentilijem, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Steiblytė in D. Recchia, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti sklepa Komisije C(2009) 10350 final z dne 22. decembra 2009 o znižanju pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki je bila Italijanski republiki dodeljena na podlagi sklepa Komisije št. C(2000) 2349 z dne 8. avgusta 2000 o odobritvi regionalnega operativnega programa POR Apulija za obdobje 2000-2006 v zvezi s ciljem 1.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Italijanska republika nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

⁽¹⁾ UL C 148, 5.6.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Intesa Sanpaolo proti UUNT – equinet Bank (EQUITER)(Zadeva T-47/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti EQUITER — Prejšnja besedna znamka Skupnosti EQUINET — Relativni razlog za zavrnitev — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obveznost obrazložitve)

(2014/C 151/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italija) (zastopniki: P. Pozzi, G. Ghisletti in F. Braga, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Bullock, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: equinet Bank AG (Frankfurt na Majni, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. oktobra 2011 (zadeva R 2101/2010-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med equinet Bank AG in Intesa Sanpaolo SpA.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 6. oktobra 2011 (zadeva R 2101/2010-1) se razveljavi.
2. UUNT nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Intesa Sanpaolo SpA.

⁽¹⁾ UL C 109, 14.4.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. aprila 2014 – Ben Ali proti Svetu

(Zadeva T-133/12) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji — Zamrznitev sredstev — Pravna podlaga — Lastninska pravica — Člen 17(1) Listine o temeljnih pravicah — Sprememba učinkov razglasitve ničnosti v času — Nepogodbena odgovornost — Neobstoj premoženjske škode)

(2014/C 151/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francija) (zastopnik: A. de Saint Remy, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: G. Étienne in S. Kyriakopoulou, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: É. Cujo in M. Konstantinidis, zastopnika)

Predmet

Na eni strani predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2012/50/SZVP z dne 27. januarja 2012 o spremembi Sklepa 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji (UL L 27, str. 11) v delu, v katerem se ta sklep nanaša nanje in na drugi strani odškodninska tožba

Izrek

1. Priloga k Sklepu 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji, kakor je bila spremenjena z Izvedbenim Sklepom Sveta 2011/79/SZVP z dne 4. februarja 2011 o izvajanju Sklepa 2011/72/SZVP, se razglasi za nično v delu, v katerem je bila veljavnost te priloge podaljšana s Sklepom Sveta 2012/50/SZVP z dne 27. januarja 2012 o spremembi Sklepa 2011/72, in v delu, v katerem je v njej navedeno ime Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
2. Učinki Priloge k Sklepu 2011/72, kakor je bila spremenjena z Izvedbenim sklepom 2011/79 se glede Mehdi Ben Tijanija Ben Haj Hamde Ben Haj Hassena Ben Alija ohranijo do poteka roka za pritožbo zoper to sodbo ali – če je v tem roku vložena pritožba – do zavrnitve pritožbe.
3. Tožba se v preostalem zavrne.
4. Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasil Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
5. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 165, 9.6.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 27. marca 2014 – Oracle America proti UUNT – Aava Mobile (AAVA MOBILE)(Zadeva T-554/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti AAVA MOBILE — Prejšnja besedna znamka Skupnosti JAVA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoje verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Neobstoje verjetnosti povezovanja — Povezava med znakoma — Ugled — Neobstoje podobnosti med znakoma — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009)

(2014/C 151/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Oracle America, Inc. (Wilmington, Delaware, Združene države) (zastopnika: M. Graf in T. Heydn, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva F. Mattina in P. Bullock, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Aava Mobile Oy (Oulu, Finska)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT (zadeva R 1205/2011-2) z dne 9. oktobra 2012 v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Oracle America, Inc. in Aava Mobile Oy.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Oracle America, Inc. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 63, 2.3.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Hawe Hydraulik proti UUNT – HaWi Energietechnik (HAWI)(Zadeva T-347/13) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik zahteve za registracijo — Ustavitev postopka)

(2014/C 151/25)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Hawe Hydraulik SE (München, Nemčija) (zastopnika: G. Würtenberger in R. Kunze, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Poch, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Nemčija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 26. aprila 2013 (zadeva R 1690/2012-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Hawe Hydraulik SE in HaWi Energietechnik AG.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Tožeča stranka nosi svoje stroške in stroške tožene stranke.

⁽¹⁾ UL C 252, 31.8.2013.

Tožba, vložena 31. decembra 2013 – Invivo proti OLAF**(Zadeva T-690/13)**

(2014/C 151/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Invivo Ltd (Abinsk, Rusija) (zastopnik: T. Huopalainen, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- preizkusi zakonitost opustitve ukrepanja tožene stranke v zadevi OF/2013/0902, potem ko jo je tožeča stranka k temu pozvala;
- naloži toženi stranki, naj ukrepa.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en razlog, in sicer opustitev ukrepanja na podlagi člena 265 PDEU, ker so – kadar nacionalna agencija, ki dodeli pomoč, prejema večino svojih sredstev od Unije in kadar so na strani domnevnega storilca zlorabe udeleženi pravni subjekti iz vsaj dveh držav članic – vpleteni finančni interesi Unije v smislu člena 1 Uredbe št. 1073/1999.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 91).

Tožba, vložena 10. februarja 2014 – Schniga proti CPVO – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)**(Zadeva T-91/14)**

(2014/C 151/27)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Schniga GmbH (Bolzano, Italija) (zastopnika: G. Würtenberger in R. Kunze, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Skupnosti za rastlinske sorte (CPVO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Nova Zelandija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo odbora za pritožbe Urada Skupnosti za rastlinske sorte z dne 20. septembra 2013 v zadevi A 004/2007;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Gala Schnitzer – Žlahtniteljska pravica št. EU 18759

Odločba odbora CPVO: priznanje žlahtniteljske pravice v Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: utemeljenost ugovora in razveljavitev izpodbijane odločbe

Tožbeni razlogi: Kršitev členov 61(1)(b), 55(4), 59(3) in 62 Uredbe Sveta št. 2100/94.

Tožba, vložena 10. februarja 2014 – Schniga proti USRS – Elaris (Gala Schnitzer)

(Zadeva T-92/14)

(2014/C 151/28)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Schniga GmbH (Bolzano, Italija) (zastopnika: G. Würtenberger in R. Kunze, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Skupnosti za rastlinske sorte (USRS)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Elaris SNC (Angers, Francija)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo odbora za pritožbe Urada Skupnosti za rastlinske sorte z dne 20. septembra 2013 v zadevi A 003/2007 razveljavi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna žlahtniteljska pravica Skupnosti: Gala Schnitzer – Prijava za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti št. EU 18759

Odločba odbora USRS: odobritev žlahtniteljske pravice v Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: ugotovitev utemeljenosti pritožbe in razveljavitev izpodbijane odločbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 61(1)(b), 55(4), 59(3) in 62 Uredbe Sveta št. 2100/94.

Pritožba, ki jo je Evropska komisija 17. februarja 2014 vložila zoper sodbo, ki jo je 11. decembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-130/11, Verile in Gjergji/Komisija

(Zadeva T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: J. Currall, D. Martin in G. Gattinara, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Marco Verile (Cadrezzate, Italija) in Anduela Gjergji (Bruselj, Belgija)

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 11. decembra 2013 v zadevi F-130/11, Verile in Gjergji/Komisija;
- odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške tega postopka;
- M. Verilu in A. Gjergji naloži stroške postopka pred Sodiščem za uslužbence.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pojma akta, ki posega v položaj, ker naj bi Sodišče za uslužbence s tem, da je predlog Komisije zainteresiranim osebam o številu let delovne dobe, ki se priznajo v okviru prenosa njihovih pokojninskih pravic na podlagi člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije opredelilo kot akt, ki posega v položaj, presodilo, da je tožba dopustna (v zvezi s točkami od 37 do 55 izpodbijane sodbe).
2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Sodišče za uslužbence nezakonito po uradni dolžnosti podalo ugovor nezakonnosti splošnih izvedbenih določb za prenos pokojninskih pravic, sprejetih leta 2011. Komisija trdi, da pritožnici tega razloga v okviru tožbe nista izrecno zatrjevali in da glede njega ni tekla kontradiktorna razprava (v zvezi s točkama 72 in 73 izpodbijane sodbe).
3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Sodišče za uslužbence pri razlagi člena 11 priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije in določb v zvezi s prenosom pokojninskih pravic napačno razlagalo pravo (v zvezi s točkami od 74 do 98, 106, 109 in 110 izpodbijane sodbe). Komisija trdi, da se je Sodišče za uslužbence ob upoštevanju tega, da se pojem „ažurirana kapitalizirana vrednost“ iz člena 11(2) navedene priloge VIII razlikuje od pojma „aktuarski ekvivalent“ iz člena 11(1) in je opredeljen v členu 8 navedene priloge VIII, omejilo le na jezikovno razlago in podalo ugotovitve, ki lahko povzročijo zelo neenako obravnavanje uradnikov, ki so zahtevali prenos „in“ in uradnikov, ki so zahtevali prenos „out“ svojih pokojninskih pravic. Komisija navaja, da razlaga Sodišča za uslužbence ni združljiva niti z zahtevami po finančnem ravnesju pokojninskega sistema Evropske unije niti z lastninsko pravico uradnikov, ki zahtevajo prenos „in“.
4. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Sodišče za uslužbence napačno uporabilo pravo, ker je štelo, da so pravice pritožnic v tožbenem postopku v zvezi s prenosom njihovih pokojninskih pravic „v celoti nastale“ že z začetkom veljavnosti splošnih izvedbenih določb o prenosu pokojninskih pravic, sprejetih leta 2011, saj naj bi bile prenesene pokojninske pravice opredeljene šele s končno odločbo o priznavanju (v zvezi s točkami od 99 do 108 izpodbijane sodbe).

Tožba, vložena 17. februarja 2014 – Cargill proti Svetu**(Zadeva T-117/14)**

(2014/C 151/30)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (zastopnika: J. Bellis in R. Luff, odvetnika)*Tožena stranka:* Svet Evropske unije**Predlog***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 315, str. 2) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko razglasi za nično; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Tožeča stranka* v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: institucije naj bi storile očitno napako pri presoji dejstev z ugotovitvijo, da so bile cene soje in sojinoga olja izkrivljene, kar naj bi upravičevalo uporabo drugega pododstavka člena 2(5) osnovne protidampinške uredbe ⁽¹⁾.
2. Drugi tožbeni razlog: drugi pododstavek člena 2(5) osnovne protidampinške uredbe, kot so ga v obravnavanem primeru razlagale institucije, naj se ne bi smel uporabiti za uvoz iz članice STO, ker ni v skladu s Protidampinškim sporazumom WTO.
3. Tretji tožbeni razlog: v oceni škode naj ne bi bili upoštevani dejavniki, ki naj bi pretrgali vzročno zvezo med domnevno škodo in domnevnim dampinškim uvozom, kar je v nasprotju s členom 3(7) osnovne protidampinške uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 17. februarja 2014 – LDC Argentina proti Svetu**(Zadeva T-118/14)**

(2014/C 151/31)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (zastopnika: J. Bellis in R. Luff, odvetnika)*Tožena stranka:* Svet Evropske unije

Predloga

Tožeča stranka predlaga Sodišču, naj:

- za nično razglasi Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013 L 315, str. 2) v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom navaja, da so institucije storile očitno napako v presoji dejstev, s tem da so ugotovile, da je prišlo do izkrivljanja cen sojinega zrnja in sojinega olja, kar upravičuje uporabo člena 2(5), drugi pododstavek, temeljne protidampinške uredbe (¹).
2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje, da člen 2(5), drugi pododstavek, temeljne protidampinške uredbe, kakor ga institucije v obravnavanem primeru razlagajo, ne velja za uvoz iz države članice STO, ker ni v skladu s protidampinškim sporazumom STO.
3. S tretjim tožbenim razlogom navaja, da se s presojo škode ne upošteva dejavnikov, s katerimi je prekinjena vzročna zveza med zatrjevano škodo in uvozom, ki naj bi bil predmet dampinga, kar naj bi bila kršitev člena 3(7) temeljne protidampinške uredbe.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 18. februarja 2014 – Carbio proti Svetu

(Zadeva T-119/14)

(2014/C 151/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires, Argentina) (zastopnika: J. Bellis in R. Luff, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 315, str. 2) razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Instituciji naj bi z ugotovitvijo, da je prišlo do izkrivljanja cen soje in sojinega olja, ki upravičuje uporabo člena 2(5), drugi pododstavek, temeljne protidampinške uredbe, (¹) storili očitno napako pri presoji dejanskega stanja.

2. Drugi tožbeni razlog: Člen 2(5), drugi odstavek, temeljne protidampinške uredbe, kot ga razlagata instituciji v tej zadevi, naj se ne bi smel uporabiti za uvoz iz države članice STO, saj ni skladen s Protidampinškim sporazumom STO.
3. Tretji tožbeni razlog: Ocena škode naj v nasprotju s členom 3(7) temeljne protidampinške uredbe ne bi upoštevala dejavnikov, zaradi katerih se vzročna zveza med zatrjevano škodo in zatrjevanim dampinškim uvozom prekine.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 21. februarja 2014 – Daimler proti Komisiji

(Zadeva T-128/14)

(2014/C 151/33)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Daimler AG (Stuttgart, Nemčija) (zastopniki: C. Arhold, B. Schirmer in N. Wimmer, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se

- sklep tožene stranke z dne 13. decembra 2013 – SG.B.5/MF/rc – sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 – GESTDEM 2013/4643, razglasi za ničen;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija sklep Komisije o potrdilni prošnji tožeče stranke do dostopa do dokumentov, ki se nanašajo na postopek v skladu s členom 29 Direktive 2007/46/ES (¹), v povezavi z nasprotevanjem Francoske republike, da se registrirajo vozila tožeče stranke.

V podporo svoje tožbe tožeča stranka navaja naslednje:

1. Kršitev pravice do dostopa do spisa

- Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija napačno zavrnila zahtevo do dostopa do spisa po členu 41(2) (b) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Trdi, da je neposredno in posamično zadevna v postopku na podlagi člena 29 Direktive 2007/46. Zaradi tega ima pravico do dostopa do spisov, ki se nanašajo nanjo, kot potrební pogoj za učinkovito izvajanje njene temeljne pravice do zaslišanja.

2. Kršitev pravic tožeče stranke, ki izhajajo iz Aarhuške konvencije (²)

- Tožeča stranka očita kršitev Aarhuške konvencije, v povezavi z Uredbo (ES) št. 1367/2006 (³). Pri dokumentih, do katerih dostop zahteva tožeča stranka, gre za informacije o okolju. Za zavrnitev zaradi varstva preiskave, ki je v teku, skoraj ni pravnih in dejanskih razlogov, zlasti pa naj bi bila zavrnitev v nasprotju z Aarhuško konvencijo.

3. Kršitev pravice do dostopa do dokumentov po členu 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, členu 15(3) PDEU in po Uredbi (ES) št. 1049/2001 ⁽⁴⁾

— Tožeča stranka trdi, da je bil izpodbijani sklep v nasprotju s členom 2(1) Uredbe št. 1049/2001 in členoma 15(3) in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker ima pravico do dostopa do dokumentov, razlogi za zavrnitev dostopa pa ne obstajajo.

— Tožeča stranka pri tem navaja, da se je Komisija v nasprotju z dolžnostjo do posamezne konkretne preiskave odpovedala zahtevanim dokumentom in svojo odločitev napačno utemeljila s splošno izjemo. Poleg tega naj bi prevladal javni interes za razkritje dokumentov. Komisija naj ga ne bi upoštevala, kar ni v skladu z dolžnostjo. Komisija naj bi v skladu s členom 4 Uredbe št. 1049/2001 opustila zahtevane preudarke in se na splošno sklicevala na varstvo namena preiskav.

4. Kršitev člena 296(2) PDEU in člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da Komisija ni utemeljila svojega sklepa na način, ki bi ustrezal zahtevam iz člena 296(2) PDEU ter člena 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva), (UL L 263, str. 1).

⁽²⁾ Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti, podpisana 25. junija 1998 v Aarhusu (Aarhuška konvencija).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, str. 13).

⁽⁴⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Tožba, vložena 19. februarja 2014 – PT Wilmar Bioenergi Indonesia in PT Wilmar Nabati Indonesia proti Svetu

(Zadeva T-139/14)

(2014/C 151/34)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Indonezija) in PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Indonezija) (zastopnik: P. Vander Schueren, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 315, str. 2) v delu, v katerem se z njo uvajajo protidampinške dajatve za tožeči stranki, razglasi za nično, in

— toženi stranki naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbi navajata enajst tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Instituciji naj bi ravnali v nasprotju z osnovno uredbo, ⁽¹⁾ saj stroški niso bili izračunani na osnovi evidenc proizvajalcev izvoznikov o izdelku, ki se je preiskoval, in proizvajalcev v preiskavi.
2. Drugi tožbeni razlog: Zatrjevana kršitev osnovne uredbe, saj določena normalna vrednost vključuje stroške, ki niso povezani s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.
3. Tretji tožbeni razlog: Evropska komisija naj bi s tem, da je vključila stroške, ki temeljijo na mednarodnih referenčnih cenah, namesto stroškov v državi porekla (Indonezija), ravnala v nasprotju z osnovno uredbo.
4. Četrty tožbeni razlog: Zatrjevane kršitve osnovne uredbe, in sicer z določitvijo normalne vrednosti v odsotnosti posebnih tržnih razmer v zvezi z obravnavanim izdelkom.
5. Peti tožbeni razlog: Zatrjuje se, da se zaradi neskladnosti s členom 2.2.2(1) Protidampinškega sporazuma STO člen 2 (5) ne uporablja, če ta omogoča izjemo od obvezne uporabe proizvodnih stroškov v državi porekla pri določitvi normalne vrednosti.
6. Šesti tožbeni razlog: V Uredbi Sveta št. 1194/2013 naj bi prišlo do očitno napačnih pravne presoje in presoje dejstev, saj dejanske cene, ki jo proizvajalci biodizla plačajo za surovo palmovo olje, ne določa vlada, tako da bi se lahko zavrnila dejansko plačana cena.
7. Sedmi tožbeni razlog: Uredba Sveta št. 1194/2013 naj bi kršila osnovno uredbo, saj naj s tem, da se niso ustrezno upoštevale razlike, ki vplivajo na primerljivost cen, ne bi bila opravljena poštena primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno.
8. Osmi tožbeni razlog: Zatrjevana očitna napaka pri presoji pri uporabi prilagoditve stroškov, saj naj bi bila v primeru tožečih strank uporabljena napačna surovina.
9. Deveti tožbeni razlog: V Uredbi Sveta št. 1194/2013 naj bi s tem, da so bili stroški za surovo palmovo olje, pridobljeno od pridruženih proizvajalcev surovega palmovega olja, zaradi netržne cene prilagojeni, in sicer brez proučitve in zgolj na podlagi domnevnega učinka izvoznih davkov na cene surovega palmovega olja, prišlo do očitno napačne presoje.
10. Deseti tožbeni razlog: Uredba Sveta št. 1194/2013 naj bi temeljila na očitno napačni presoji, ker se v njej (i) ne upošteva domača stopnje dobička iz prodaje izdelkov, ki spadajo v isto splošno kategorijo kot biodizel, in sicer zato, ker se njihova prodaja ni izvajala v običajnem poteku trgovine, ter (ii) razumnost stopnje dobička ocenjuje na dolgoročnih obrestih namesto na kratkoročnih ali srednjeročnih obrestnih merah za posojila.
11. Enajsti tožbeni razlog: Uredba Sveta št. 1194/2013 naj bi temeljila na očitno napačni presoji, ker zavrača določitev razumne stopnje dobička na podlagi trditve, da uporaba donosnosti kapitala pri trgovskih družbah ni upoštevana za to določitev, ker gre za storitvene družbe brez pomembnih kapitalskih naložb, s čimer naj se napačno ne bi upoštevala potreba trgovskih družb po obratnem kapitalu za izvajanje trgovinske dejavnosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba).

Tožba, vložena 17. marca 2014 – Ferring/UUNT – Kora Corporation (Koragel)**(Zadeva T-169/14)**

(2014/C 151/35)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Ferring BV (Hoofddorp, Nizozemska) (zastopnik: A. Thünken, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Kora Corporation Ltd (Swords, Irska)**Predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 13. januarja 2014 v zadevi R 721/2013-4;
- toženi stranki in intervenientki, če bo intervenirala, naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve*Prijavitelj znamke Skupnosti:* druga stranka pred odborom za pritožbe*Zadevna znamka Skupnosti:* besedna znamka „Koragel“ za proizvode iz razreda 5 – prijava znamke Skupnosti št. 10 490 027*Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom:* tožeča stranka*Navajana znamka ali znak:* besedna znamka „CHORAGON“ za proizvode iz razreda 5 – prijava znamke Skupnosti št. 8 695 314*Odločba oddelka za ugovore:* zavrnitev ugovora*Odločba odbora za pritožbe:* zavrnitev pritožbe*Navajani tožbeni razlogi:* kršitev člena 8(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti.

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Léon Van Parys proti Komisiji**(Zadeva T-171/14)**

(2014/C 151/36)

Jezik postopka: nizozemščina**Stranki***Tožeča stranka:* Firma Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgija) (zastopniki: P. Vlaemminck, B. Van Vooren in R. Verbeke, odvetniki)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi***Tožeča stranka* predlaga,

- naj se dopis Komisije z dne 24. januarja 2014, s katerim sporoča, da se je rok za vsebinsko obravnavo iz člena 907 Uredbe št. 2454/93 iztekel, razglasi za ničen;

- naj se ugotovi, da člen 909 Uredbe št. 2454/93 po sodbi Splošnega sodišča z dne 19. marca 2013 v zadevi REM/REC 07/07 (T-324/10) v celoti in popolnoma učinkuje v korist tožeče stranke;
- naj se Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev členov 907 in 909 Uredbe št. 2454/93 ⁽¹⁾ ter pravice do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o človekovih pravicah.
 - S sodbo Splošnega sodišča z dne 19. marca 2013 v zadevi Firma Van Parys proti Komisiji naj bi bila odločba Komisije C(2010) 2858 retroaktivno razglašena za nično, tako da naj bi se rok devetih mesecev za vsebinsko obravnavo že iztekel in Komisija naj zato ne bi mogla več odločati o zahtevi za oprostitev.
 - Komisija naj bi prekoračila svoja pooblastila vsaj s tem, da je sprejela ukrepe, ki so presegali to, kar je nujno za to, da bi svojo odločbo, ki je bila razglašena za delno nično, uskladila s sodbo Splošnega sodišča z dne 19. marca 2013 v zadevi T-324/10. Komisija naj bi s tem kršila člen 266(1) PDEU, ki se nanaša na njene pristojnosti za sprejemanje ukrepov za izvrševanje sodb Splošnega sodišča.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 907 Uredbe št. 2452/93 in pravice do dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o človekovih pravicah, ker naj bi Komisija protipravno uporabila možnost zahteve za predložitev podatkov iz člena 907 Uredbe št. 2454/93, da bi izključila poznejšo uporabo člena 909 Uredbe št. 2454/93 ali jo vsaj odložila.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnost (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3).

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Nürburgring proti UUNT – Biedermann (Nordschleife)

(Zadeva T-181/14)

(2014/C 151/37)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Nürburgring GmbH (Nürnberg, Nemčija) (zastopnika: M. Viefhues in C. Giersdorf, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Nemčija)

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo R 163/2013-4 četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 20. januarja 2014;
- toženi stranki in, če je to mogoče, drugim strankam se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Nordschleife“ za storitve in proizvode iz razredov od 2 do 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, od 24 do 30, od 32 do 34, 39, 41 in 43 – prijava znamke Skupnosti št. 7 379 399

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Lutz Biedermann

Navajana znamka ali znak: besedna znamka „Management by Nordschleife“ za proizvode in storitve iz razredov 6, 9, 16, 25, 28 in 41

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se delno ugotovi

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Sonova Holding proti UUNT (Flex)

(Zadeva T-187/14)

(2014/C 151/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sonova Holding AG (Stäfa, Švica) (zastopnik: C. Hawkes, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlog

Tožeča strank Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 12. decembra 2013, izdano v zadevi R 357/2013-2, razveljavi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Flex“ za proizvode iz razreda 10 – Prijava znamke Skupnosti. št. 10 866 887

Odločba preizkuševalca: prijavljena znamka ni primerna za registracijo

Odločba odbora za pritožbe: pritožba se zavrne

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 7(1)(b) in (c) ter 7(2) Uredbe št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Grundig Multimedia/UUNT (GentleCare)

(Zadeva T-188/14)

(2014/C 151/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Švica) (zastopnika: M. Neuner in S. Walter, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo petega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 24. januarja 2014 v zadevi R 739/2013-5.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „GentleCare“ za proizvode iz razreda 7 – prijava znamke Skupnosti št. 11 102 522

Odločba preizkuševalca: delna zavrnitev prijave znamke Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 7(1)(b) in (c) ter 7(2) Uredbe o znamki Skupnosti

Tožba, vložena 21. marca 2014 – Lubrizol France proti Svetu

(Zadeva T-191/14)

(2014/C 151/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Lubrizol France SAS (Rouen, Francija) (zastopnika: R. MacLean, solicitor in B. Hartnett, barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna;
- razglasi člena 1 in 4 Uredbe Sveta (EU) št. 1387/2013⁽¹⁾ z dne 17. decembra 2013 o opustitvi avtonomnih dajatev skupne carinske tarife za določene kmetijske in industrijske proizvode in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1344/2011 za nična v delu, v katerem je z njima tožeči stranki odvzeta upravičenost do treh opustitev dajatev pod nekdanjimi oznakami TARIC 2918 2900 80, 3811 2900 10 in 3811 9000 30, ker naj bi vsebovala očitne pravne in vsebinske napake ter naj bi bila sprejeta v nasprotju z bistvenimi postopkovnimi zahtevami in jamstvi;
- toženi stranki in morebitnim intervenientom naloži plačilo stroškov tožeče strank in stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi tožena stranka storila očitne pravne in vsebinske napake pri ugotovitvi, da so bili pogoji, ki se uporabijo za odpravo treh opustitev avtonomnih dajatev, izpolnjeni, ker naj ne bi pravilno uporabila preizkusa za ugotovitev obstoja zadostnih količin podobnih ali zamenljivih proizvodov, izdelanih v Evropski uniji, in merila enakih, enakovrednih in zamenljivih proizvodov.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi tožena stranka kršila bistvene postopkovne zahteve in jamstva, določene za zagotovitev, da se postopkovna pravila, po katerih morajo nasprotujoča podjetja odgovoriti v predpisanem roku in preprečiti, da se v ugovorih na nadaljevanje avtonomne opustitve dajatev podajajo zavajajoče in nepravilne informacije, pravilno uporabljajo in izvajajo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1387/2013 z dne 17. decembra 2013 o opustitvi avtonomnih dajatev skupne carinske tarife za določene kmetijske in industrijske proizvode in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1344/2011 (UL L 354, str. 201).

Tožba, vložena 21. marca 2014 – Cristiano di Thiene proti UUNT – Nautica Apparel (AERONAUTICA)

(Zadeva T-193/14)

(2014/C 151/41)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Cristiano di Thiene SpA (Thiene, Italija) (zastopnika: F. Fischetti in F. Celluprica, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Nautica Apparel, Inc. (New York, Združene države)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 10. januarja 2014 v zadevi R 96/2013-4

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „AERONAUTICA“ za proizvode in storitve iz razredov 9, 18, 20, 25, 35, 42 in 43 – prijava znamke Skupnosti št. 7 508 237

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: več prejšnjih registracij v Skupnosti in Združenem kraljestvu besednih znamk „NAUTICA“ in „NAUTICA BLUE“ za proizvode in storitve iz razredov 8, 9, 18, 20, 25, 27 in 35

Odločba oddelka za ugovore: ugovoru se delno ugotovi

Odločba odbora za pritožbe: pritožba se zavrne

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) UZS

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Bristol Global proti UUNT – Bridgestone (AEROSTONE)**(Zadeva T-194/14)**

(2014/C 151/42)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Bristol Global Co. Ltd (Birmingham, Združeno kraljestvo) (zastopnik: F. Bozhinova, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Bridgestone Corp. (Tokio, Japonska)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo drugega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 12. decembra 2013 v zadevi R 916/2013-2.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka z besednim elementom „AEROSTONE“ za proizvode iz razreda 12 – Prijava znamke Skupnosti št. 10 066 736

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: registracija besednih znamk Skupnosti „STONE“ za proizvode iz razredov 12, 28, 35 in 37 in „BRIDGESTONE“ za proizvode iz razreda 12; znamka z ugledom in neregistriran znak z besednim elementom „BRIDGESTONE“

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 8(1)(b), 8(4) in 8(5) Uredbe o znamki Skupnosti

Tožba, vložena 24. marca 2014 – Swedish Match North Europe proti UUNT – Skruf Snus (zavojski tobaka za oralno uporabo)**(Zadeva T-196/14)**

(2014/C 151/43)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Swedish Match North Europe AB (Stockholm, Švedska) (zastopnika: H. Wistam in L. Holm, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Skruf Snus AB (Stockholm, Švedska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo tretjega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 3. decembra 2013 v zadevi R 1803/2012-3 razveljavi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Model Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: model za izdelek „zavoječki tobaka za oralno uporabo“ – registriran pod št. 1265805-0010

Imetnik modela Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Stranka, ki zahteva razglasitev ničnosti modela Skupnosti: tožeča stranka

Obrazložitev zahteve za razglasitev ničnosti: zatrjevana odsotnost individualne narave modela

Odločba oddelka za ničnost: ugoditev zahtevi za razglasitev ničnosti izpodbijanega modela Skupnosti

Odločba odbora za pritožbe: razveljavitev izpodbijane odločbe in zavrnitev zahteve za razglasitev ničnosti

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 6 Uredbe o modelih Skupnosti

Tožba, vložena 31. marca 2014 – Bopp/UUNT (prikaz osmerokotnega zelenega okvirja)

(Zadeva T-209/14)

(2014/C 151/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Carsten Bopp (Glashütten, Nemčija) (zastopnik: C. Russ, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 9. januarja 2014 v zadevi R 1276/2013-1

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki prikazuje osmerokoten zelen okvir, za storitve iz razreda 35 – Prijava št. 8 248 965

Odločba preizkuševalca: zavrnitev prijave

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

- kršitev člena 65(6) Uredbe št. 207/2009
 - kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009
-

Sklep Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Nizozemska proti Komisiji**(Zadeva T-542/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 151/45)

Jezik postopka: nizozemska

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL